

Motivul și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei Comisiei notificate cu numărul C(2010) 4748 din 13 iulie 2010 sub forma unei scrisori adresate Irlandei, prin care s-a respins cererea referitoare la capacitatea de siguranță privind o nouă navă de pescuit, Heather Jane II, și a fost înlocuită decizia privind cererea menționată cuprinsă în Decizia 2003/245 a Comisiei din 4 aprilie 2003 cu privire la cererile primite de Comisie de extindere a obiectivelor POP IV în scopul îmbunătățirii siguranței, navigației maritime, igienei, calității produselor și condițiilor de muncă pentru navele cu o lungime totală mai mare de 12 metri (JO L 90, p. 48), care a fost anulată, în ceea ce privește reclamantul, prin Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2006, Boyle și alții/Comisia (cauzele conexe T-218/03-T-240/03, Rec., p. II-1699).

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamantul susține că pârâta a acționat în lipsa unui temei legal. Articolul 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului din 26 iunie 1997 privind obiectivele și modalitățile vizând restructurarea, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1997 și 31 decembrie 2001, a sectorului pescuitului comunitar, în vederea realizării unui echilibru durabil între resurse și exploatarea acestora (JO L 175, p. 27) continuă să constituie temeiul legal adecvat pentru decizia atacată și, astfel, Comisia nu a avut un temei legal pentru adoptarea deciziei sub forma unei decizii *ad hoc*.

În al doilea rând, reclamantul susține că Comisia a comis o încălcare a normelor fundamentale de procedură. Reclamantul susține că decizia atacată ar fi trebuit, în temeiul Deciziei 97/413/CE a Consiliului, să fie adoptată în conformitate cu procedura comitetului de gestionare și că, prin faptul că a ales să adopte decizia pe un temei *ad hoc*, Comisia a acționat cu încălcarea normelor fundamentale de procedură.

În al treilea rând, reclamantul susține că, prin interpretarea eronată a articolului 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului, Comisia și-a depășit competența, în special prin faptul că s-a întemeiat pe criterii nerelevante și nu a ținut seama de definiția „efortului de pescuit” prevăzută de Decizia 97/413/CE a Consiliului și de legislația comunitară în domeniul pescuitului aplicabilă la momentul depunerii cererii reclamantului privind tonajul de siguranță în decembrie 2001.

În plus, se susține că decizia atacată conține o serie de erori vădite în ceea ce privește aprecierea cererii reclamantului referitoare la tonajul de siguranță. În special, reclamantul susține că este neîntemeiată decizia Comisiei de a respinge cererea acestuia ca urmare a utilizării pentru Heather Jane II a unei capacități de înlocuire provenind de la mai multe nave mai mici, întrucât

aceasta nu determină o creștere a capacității totale a segmentului polivalent al flotei irlandeze la data înregistrării acelei nave.

În sfârșit, reclamantul arată că a fost încălcat de Comisie dreptul la bună administrare. Se susține că refuzul Comisiei de a aprecia temeinicia cererii sale constituie o încălcare a obligațiilor ce revin acesteia în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în special, a dreptului său, recunoscut la articolul 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului, la o evaluare a cererii sale în mod „echitabil și într-un termen rezonabil”.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2010 — Mullglen/Comisia

(Cauza T-460/10)

(2010/C 328/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mullglen Ltd (Killybegs, Irlanda) (reprezentanți: A. Collins SC, N. Travers, Barrister, și D. Barry, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei notificate cu numărul C(2010) 4757 din 13 iulie 2010 sub forma unei scrisori către Irlanda și care a fost notificată reclamantei la 16 iulie 2010 de respingere a unei cereri de capacitate de siguranță privind un nou trauler oceanic pentru înlocuirea MFV Pacelli, și de înlocuire a deciziei privind cererea menționată cuprinsă în Decizia 2003/245 a Comisiei din 4 aprilie 2003 privind cererile primite de Comisie de extindere a obiectivelor POP IV în scopul îmbunătățirii siguranței, navigației maritime, igienei, calității produselor și condițiilor de muncă pentru navele cu o lungime totală mai mare de 12 metri (JO L 90, p. 48), care a fost anulată, în măsura în care o privește pe reclamantă, prin Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2006, Boyle și alții/Comisia (cauzele conexe T-218/03-T-240/03, Rec., p. II-1699) și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei cereri, reclamanta solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei Comisiei notificate cu numărul C(2010) 4757 din 13 iulie 2010 sub forma unei scrisori către Irlanda, care a fost notificată reclamantei la 16 iulie 2010, de respingere a unei cereri de capacitate de siguranță privind un nou trauler oceanic pentru înlocuirea MFV Pacelli, și de înlocuire a deciziei privind cererea menționată cuprinsă în Decizia 2003/245 a Comisiei din 4 aprilie 2003 privind cererile primite de Comisie de extindere a obiectivelor POP IV în scopul îmbunătățirii siguranței, navigației maritime, igienei, calității produselor și condițiilor de muncă pentru navele cu o lungime totală mai mare de 12 metri (JO L 90, p. 48), care a fost anulată, în măsura în care îl privește pe reclamant, prin Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2006, Boyle și alții/Comisia (cauzele conexate T-218/03-T-240/03, Rec., p. II-1699).

În susținerea cererii sale, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamanta susține că pârâta a acționat fără o bază legală. Articolul 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului din 26 iunie 1997 privind obiectivele și modalitățile vizând restructurarea, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1997 și 31 decembrie 2001, a sectorului pescuitului comunitar în vederea realizării unui echilibru durabil între resurse și exploatarea acestora (JO L 175, p. 27) continuă să constituie temeiul legal corespunzător al deciziei atacate și, astfel, Comisia nu a avut o bază legală pentru adoptarea valabilă a deciziei sub forma unei decizii ad hoc.

În al doilea rând, reclamanta susține că Comisia a încălcat o normă fundamentală de procedură. Reclamantul susține că decizia atacată ar fi trebuit, în temeiul Deciziei 97/413/CE a Consiliului, să fie adoptată potrivit procedurii comitetului de gestionare și că, întrucât a ales să adopte decizia ad hoc, Comisia a acționat cu încălcarea unei norme fundamentale de procedură.

În al treilea rând, reclamanta susține că prin interpretarea greșită a articolului 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului, Comisia și-a depășit competența, în special prin faptul că s-a bazat pe criterii nerelevante și a ignorat definiția „efortului de pescuit” prevăzută de Decizia 97/413/CE și de legislația comunitară privind pescuitul aplicabilă la data depunerii cererii reclamantei pentru tonajul de siguranță în decembrie 2001.

În plus, se susține că decizia atacată conține o serie de erori vădite în aprecierea cererii reclamantei pentru tonajul de siguranță. În special, reclamanta susține că decizia Comisiei de refuzare a cererii reclamantei din cauza volumului mai mare sub puntea principală a noii nave propuse, în comparație cu nava

Pacelli, precum și presupunerea acesteia că „efortul de pescuit” al noii nave propuse va fi mai mare decât cel al navei Pacelli sunt vădit viciate.

În sfârșit, reclamanta susține i-a fost încălcat de către Comisie dreptul său la un tratament egal. Se susține că respingerea de către Comisie a cererii sale din cauza volumului mai mare sub puntea principală a noii nave propuse constituie o mare diferență de tratament care conduce la o discriminare nepermisă împotriva sa în comparație cu abordarea complet diferită adoptată în privința soluționării unora dintre cererile de tonaj de siguranță suplimentar acceptate în Decizia 2003/245 a Comisiei, precum și în privința uneia dintre cererile respinse inițial prin decizia menționată, însă acceptată în Decizia Comisiei notificată cu numărul C(2010) 4765 din 13 iulie 2010.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2010 — Boyle/Comisia

(Cauza T-461/10)

(2010/C 328/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Cathal Boyle (Killybegs, Irlanda) (reprezentanți: A. Collins SC, N. Travers, Barrister, și D. Barry, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Comisiei notificate cu numărul C(2010) 4751 din 13 iulie 2010 sub forma unei scrisori către Irlanda și care a fost notificată reclamantului la 16 iulie 2010, de respingere a unei cereri de capacitate de siguranță privind un nou trauler oceanic pentru a înlocui MFV Marie Dawn, și de înlocuire a deciziei privind cererea menționată cuprinsă în Decizia 2003/245 a Comisiei din 4 aprilie 2003 privind cererile primite de Comisie de extindere a obiectivelor celui de al patrulea Program de orientare plurianual (POP IV) în scopul îmbunătățirii siguranței, navigației maritime, igienei, calității produselor și condițiilor de muncă pentru navele cu o lungime totală mai mare de 12 metri (JO L 90, p. 48), care a fost anulată, în măsura în care îl privește pe reclamant, prin Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2006, Boyle și alții/Comisia (cauzele conexate T-218/03-T-240/03, Rec., p. II-1699), și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.